

Ochrana soukromí PŘED KAMERAMI

● **Soused si na dům nechal nainstalovat kamerový systém. Jedna kamera podle všeho zabírá část mé zahrady a příjezdovou cestu. Necítím se příjemně, když jsou mé děti na zahradě natáčeny. Je to vůbec legální? Děkuji za odpověď.**

Obecně platí, že pokud kamerový systém provozuje fyzická osoba v rámci výlučně osobních či domácích činností, pak se nejedná o zpracování osobních údajů, které by podléhalo úpravě nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2016/679 (tzv. GDPR). Jeho provozovatel v takovém případě nemusí např. informovat snímané osoby o zpracování jejich osobních údajů podle GDPR, poskytnout jim přístup k pořízeným záznamům či je na jejich žádost smazat.

Kritérium výlučně osobních či domácích činností se však v unijní judikatuře vykládá velmi restriktivně, a to tak, že zabírá-li kamera, třebaže jen částečně, veřejné prostranství, pak takový kamerový systém pod výše zmíněnou výjimku nespadá, a tudíž jeho provozovatel musí splňovat požadavky GDPR. Předpokládáme, že zahradu máte vymezenou jako soukromý pozemek (např. obehnanou plotem). Z vašeho dotazu nicméně není zřejmé, zdali je příjezdová cesta veřejným prostranstvím, nebo se jedná o váš soukromý pozemek sloužící výhradně vaší potřebě, na který má

veřejnost vstup zamezen. Ať tak či onak, Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) výše zmíněný restriktivní výklad vztahuje i na kamery zabírající „pouze“ sousední soukromý pozemek.

Jestliže tedy soused kamerami zabírá i prostor mimo svůj pozemek, zpracovává osobní údaje ve smyslu GDPR. Je proto třeba posoudit, zda je takové snímání přiměřené sledovanému účelu. Úřad pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ) ve svých rozhodnutích výslovně uvádí, že za určitých podmínek je přípustné chránit svou nemovitost včetně pozemku kamerovým systémem. Kamerový systém však smí v takovém případě prostor mimo chráněnou nemovitost sledovat jen v nezbytném rozsahu k zajištění její bezpečnosti. Jako příklad přiměřeného opatření úřad ve své metodice ke kamerovým systémům uvádí situaci, kdy existuje reálná obava z ohrožení majetku, například sprejery, výtržníky nebo stalkery, a kamera je nastavena tak, aby záznam umožňoval identifikaci případného útočníka proti plášti či struktuře budovy nebo oplocení pozemku. Doporučen je v případě sprejerství rozsah 1,5 až 2 metry od líce pozemku. Jestliže by rozsah snímaného veřejného prostranství překročil nezbytně nutnou míru, je nutno záběr omezit natočením kamery nebo nadbytečně zabíraný prostor rozmazat či maskovat. Stejně tak úřad považuje za běžné, že kamera na rodinném domě snímá kromě stavby a vlastního pozemku také jeho hranici, např. okrajové části okolních zahrad či polí.

Má-li nicméně kamera zabírat větší rozsah veřejného prostranství, než je uvedeno výše, musí to být pečlivě odůvodněno. Takové odůvodnění se může nabízet například tehdy, hrozí-li útoky z větší vzdálenosti mj. vrháním předmětů. V případech, kdy takové zvláštní nebezpečí nehrozí, je monitorování veřejného prostranství se záznamem ve větším než naznačeném rozsahu obecně nepřiměřené a neodůvodněné. Soused by dále neměl snímat vstupy či okna do cizích budov, bazény, terasy ani jiná citlivá místa, jejichž snímání může výrazně narušit soukromou sféru ostatních.

Jestliže kamerový systém souseda nedodržuje výše uvedené požadavky, může se tím soused dopouštět přestupku podle zákona o zpracování osobních údajů, přičemž při takovém podezření můžete podat podnět Úřadu pro ochranu osobních údajů. V případě, že máte podezření, že soused kamerový systém

instaloval kupříkladu jako prostředek k vyvíjení nátlaku či jako schválnost, může se jednat o přestupek proti občanskému soužití, jenž lze ohlásit příslušnému správnímu orgánu (konkrétně obecnímu úřadu, v jehož správním obvodu byl přestupek spáchán).

Vedle možnosti obrátit se na správní orgány máte rovněž právo domáhat se ochrany svého soukromí soukromoprávní cestou. Podle občanského zákoníku totiž není bez zákonného důvodu nebo bez svolení dovoleno zasahovat do soukromí jiného, zejména narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo o tom pořizovat zvukový či obrazový záznam.

Proto pokud máte za to, že soused kamerový systém neinstaloval k ochraně svého majetku, ale k zásahu do vašeho soukromí, a neodstraní jej ani na výzvu, můžete se obrátit na místně a věcně příslušný soud s žalobou na ochranu osobnosti. Touto žalobou se můžete domáhat zejména toho, aby se soused zásahu zdržel, například odstranil kamerový systém, a aby odstranil i následek zásahu, například vymazal záznam, na němž jste rozpoznatelní. V naléhavých případech se můžete domáhat také toho, aby soud sousedovi zakázal provozování kamerového systému předběžným opatřením ještě před rozhodnutím ve věci samé.

Máte-li zároveň pocit, že vám byla sousedovou činností způsobena nemajetková újma, zejména pociťujete-li, že jste sledováni, a máte z toho stres, úzkost či jiné duševní útrapy, že je vám omezen váš běžný soukromý život na vašem pozemku, nebo je-li vám zasahováno do důstojnosti a autonomie (např. je-li kamera zaměřena na okna, vstup, odpočinkové prostory či intimnější části pozemku, nebo pokud jste zjistil/a, že soused záznamy uchovává nebo rozmnožuje a šíří), můžete mít při úspěšném prokázání těchto okolností také nárok na peněžité zadostiučinění.

V případech, kdy spor nelze vyřešit domluvou, však rozhodně doporučujeme obrátit se na advokáta. ■

Kryštof Miksa,
advokátní kancelář
bvp Braun Partners

